

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина України Троцька Сергія Івановича про офіційне тлумачення положень підпункту 6.2.1 пункту 6.2 статті 6 Закону України “Про податок на додану вартість”

м. К и ї в
13 квітня 2004 року
№ 38-у/2004

Справа № 2-32/2004 року

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича – головуєчий,
Євграфова Павла Борисовича – суддя-доповідач,
Іваценка Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина України Троцька Сергія Івановича про офіційне тлумачення положень підпункту 6.2.1 пункту 6.2 статті 6 Закону України “Про податок на додану вартість” від 3 квітня 1997 року № 168/97-ВР (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст. 156).

Заслухавши суддю-доповідача Євграфова П.Б. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб’єкт права на конституційне звернення наголошує на тому, що необхідність в офіційному роз’ясненні положень підпункту 6.2.1 пункту 6.2 статті 6 Закону України “Про податок на додану вартість” (далі – Закон) полягає в неоднозначному їх застосуванні господарськими судами України, іншими органами державної влади щодо нульової ставки податку на додану вартість з операцій продажу товарів, які були вивезені (експортовані) платником податку за межі митної території України.

Відповідно до положень підпункту 6.2.1 пункту 6.2 статті 6 Закону нульова ставка податку на додану вартість обчислюється щодо операцій з продажу товарів, що були вивезені (експортовані) платником податку за межі митної території України (абзац перший). Товари вважаються вивезеними (експортованими) платником податку за межі митної території України в разі, якщо їх вивезення (експортування) засвідчене належно оформленою митною вантажною декларацією (абзац одинадцятий).

У конституційному зверненні наведено 19 фактів перевірок органами Державної податкової адміністрації України відшкодування податку на додану вартість за контрактами зовнішньоекономічної діяльності Товариства з обмеженою відповідальністю “Компанія “МАСА Інвест Груп” (далі – Компанія), засновником і директором якого є Троцько С.І. На його думку, нульова ставка податку на додану вартість застосована Компанією законно, обґрунтовано і підлягає відшкодуванню.

Проте Державна податкова інспекція в Орджонікідзевському районі м. Запоріжжя (далі – ДПІ) 5 грудня 2001 року склала акт № 036/т-26-23 “Про результати перевірки ТОВ “Компанія “МАСА Інвест Груп” про додержання вимог податкового законодавства по

операціях з металобрухтом за період з 01.01.1999 р. по 01.01.2001 р.”, згідно з яким експортні операції Компанії здійснено без вивезення товарів за межі митної території України, а тому вони підлягають оподаткуванню за ставкою 20 відсотків податку на додану вартість.

Рішення ДПІ Компанія оскаржила до Господарського суду Запорізької області, який рішенням від 26 березня 2002 року (справа № 1/5/119) відмовив у задоволенні позову. Дніпропетровський апеляційний господарський суд постановою від 27 травня 2002 року (справа № 02-5/9-15/39 (1/5/119) рішення Господарського суду Запорізької області залишив без змін, а апеляційну скаргу Компанії – без задоволення.

Не погоджуючись із зазначеними рішеннями господарських судів, Компанія звернулася з касаційною скаргою до Вищого господарського суду України, який постановою колегії суддів від 11–24 липня 2002 року залишив без змін постанову Дніпропетровського апеляційного Господарського суду від 27 травня 2002 року у справі Господарського суду Запорізької області.

Судова палата у господарських справах Верховного Суду України, розглядаючи касаційну скаргу Компанії, залишила без змін постанову колегії суддів Вищого господарського суду України.

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 7 квітня 2004 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та цим Законом.

3. Згідно із Законом України “Про Конституційний Суд України” підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення законів України є наявність неоднозначного застосування положень законів судами України, іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94). До того ж у конституційному зверненні має бути наведене обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42).

Наведені рішення судів загальної юрисдикції свідчать про однозначне застосування ними положень підпункту 6.2.1 пункту 6.2 статті 6 Закону, зокрема з питань, порушених у конституційному

зверненні Троцька С.І. Крім того, у цих рішеннях судів України констатується порушення Компанією вимог Закону щодо застосування нульової ставки податку на додану вартість.

Однак Троцько С.І. вважає, що доказом неоднозначного застосування положень підпункту 6.2.1 пункту 6.2 статті 6 Закону є рішення Господарського суду Харківської області, Харківського апеляційного господарського суду та Вищого господарського суду України у справах щодо нульової ставки податку на додану вартість.

Зазначені рішення господарських судів свідчать про інші фактичні обставини, які були предметом дослідження у відповідних справах щодо застосування нульової ставки податку на додану вартість. У листі Вищого господарського суду України до Конституційного Суду України стверджується, що судові інстанції, в тому числі Верховний Суд України, встановили, що Компанія (платник податку) фактично не вивозила продукцію за межі митної території України, а тому положення підпункту 6.2.1 пункту 6.2 статті 6 Закону в частині застосування нульової ставки податку на додану вартість не поширюється на Компанію. Операції з експорту без вивезення товарів за межі митної території України обкладаються податком на додану вартість на загальних підставах за ставкою 20 відсотків.

Виходячи з наведеного Конституційний Суд України дійшов висновку, що підстав для відкриття конституційного провадження у справі немає.

Керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина України Троцька Сергія Івановича про офіційне тлумачення положень підпункту 6.2.1 пункту 6.2 статті 6 Закону України “Про податок на додану вартість” від 3 квітня 1997 року № 168/97-ВР на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим Законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

